

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 1 lutego 2021 r.

DIH-2.707.2.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 13/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 14 grudnia 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę Pana M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. B. „P.U.H. M. B.” w Ł. – od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 listopada 2020 r. nr PU.KPS.6.2020, nakładającej na Przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe, w rozumieniu definicji określonej w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego – węgla kamiennego orzech, w którym wartości parametrów były niezgodne ze stanem faktycznym, ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b, podlega karze pieniężnej określonej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karę pieniężną w wysokości 10 000 zł

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 22 grudnia 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy Pana

M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. B. „P.U.H. M. B.” w Ł. (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 18 lutego 2020 r. w składzie opału przy ul. (...) w Ł., należącym do Przedsiębiorcy, pobrano do badań z masy partii węgla kamiennego orzech 70 ton (pryzma na zwale), próbki pierwotne w liczbie 32, z których w wyniku kwartowania uzyskano próbkę paliwa stałego nr 0150/20/5902 o masie 80 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3514/20/5902 o masie 80 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr PU.8361.97.2020. Dla pobranego do badań paliwa stałego węgla kamiennego orzech Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego orzech nr 0150/20/5902 i próbkę kontrolną nr 3514/20/5902 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 50/2020 wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r.

W treści protokołu kontroli z 18 lutego 2020 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr P-358/20 z 26 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 18 lutego 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0150/20/5902), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, po uwzględnieniu odchyłeń określonych w § 2 w rozporządzenia, z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,5%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10%. Ponadto po uwzględnieniu odchyłeń określonych w § 2 rozporządzenia nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%;

- zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 12,3%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0150/20/5902 wykazało niezgodność z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 3514/20/5902 pobranej 18 lutego 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 3514/20/5902 (sprawozdanie z badań nr P-397/20 z 28 lutego 2020 r.) wykazało, że węgiel kamienny orzech nie spełniał wymagań jakościowych określonych w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 11,5%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10%. Ponadto po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 11,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%;
- zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 12,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Stronę.

W piśmie z 4 marca 2020 r., Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych ww. węgla kamiennego orzech (sprawozdanie z badań nr P-358/20 z 26 lutego 2020 r oraz sprawozdanie z badań nr P-397/20 z 28 lutego 2020 r.).

Pismem z 30 października 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego

(Dz.U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

W piśmie z 3 listopada 2020 r. – przesłanym drogą elektroniczną, Strona wniosła o przekazanie jej wszystkich dokumentów kontroli, zaś w kolejnym piśmie z 4 listopada 2020 r. również przesłanym drogą elektroniczną, wniosła o przywrócenie terminu do złożenia odwołania.

Pismem z 5 listopada 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, przesłał Przedsiębiorcy kopie akt kontroli.

W piśmie z 12 listopada 2020 r. Strona zakwestionowała sposób pobierania próbek w toku kontroli 18 lutego 2020 r., przez pracowników akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie.

W związku z powyższym pismem z 19 listopada 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do ww. laboratorium z prośbą o ustosunkowanie się do zarzutów Przedsiębiorcy.

W piśmie z 23 listopada 2020 r. laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie przedstawiło Swoje stanowisko odnośnie zarzutów podnoszonych przez Przedsiębiorcę.

Pismem z 25 listopada 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do zarzutów Strony dotyczących sposobu pobierania próbek w toku kontroli 18 lutego 2020 r.

Decyzją Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 listopada 2020 r. nr PU.KPS.6.2020, nałożono na Przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe, w rozumieniu definicji określonej w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego – węgla kamiennego orzech, w którym wartości parametrów były niezgodne ze stanem faktycznym, ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b, podlega karze pieniężnej określonej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

Przedsiębiorca pismem z 14 grudnia 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o cyt. „cofnięcie decyzji i odstąpienie od wymierzenia kary”. Strona zakwestionowała sposób pobrania próbek oraz stwierdziła, iż nie była obecna podczas ich pobierania.

Pismem z 5 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie

wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 16 stycznia 2021 r. ponownie zakwestionowała sposób pobierania próbek oraz wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawione świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych

określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutów Strony podniesionych w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 18 lutego 2020 r., protokół pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.97.2020 z 18 lutego 2020 r., wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego.

Odnosząc się do zarzutu Przedsiębiorcy dotyczącego Jego nieobecności podczas pobierania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przedstawia następujące stanowisko.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż czynności kontrolne rozpoczęto w obecności pracownicy kontrolowanego Przedsiębiorcy, jednakże kontynuowano je w obecności Przedsiębiorcy (karta nr 1 protokołu kontroli). Fakt pojawienia się Przedsiębiorcy w toku kontroli odnotowano w protokole (karta nr 3 protokołu). O tym, że Strona aktywnie uczestniczyła w kontroli świadczą także inne podejmowane przez nią czynności, w tym okazywanie dokumentów, składanie oświadczeń, czy też potwierdzanie dokumentów za zgodność z oryginałem (karty nr 4 i 5 protokołu kontroli). Kontrolę podjęto po pouczeniu Strony o prawach i obowiązkach (karta nr 2 protokołu kontroli), a zakończono pouczeniem o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej (karta nr 6 protokołu kontroli). Zarówno protokół kontroli, jak i protokół pobrania próbek paliwa stałego zostały podpisane przez Przedsiębiorcę bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Reasumując, należy uznać, iż kontrola była prowadzona w obecności Przedsiębiorcy, którego prawidłowo pouczono o przysługujących prawach i obowiązkach. Innymi słowy, zarówno w toku kontroli, jak i po jej zakończeniu, Przedsiębiorca był świadom przysługujących mu praw i obowiązków. Z możliwości wniesienia uwag jednak nie skorzystał co oznacza, iż nie miał zastrzeżeń do przebiegu kontroli.

W kontekście powyższego, w szczególności stwierdzenia Strony, iż nie była obecna przy pobieraniu próbek, zaś obecny przy tym pracownik nie miał wystarczającej wiedzy, aby ocenić prawidłowość poboru, zaskakującym jest kwestionowanie szerokości narzędzia do

pobierania próbek, w piśmie z 16 stycznia 2021 r. Gdyby bowiem przyjąć – wbrew wskazanym powyżej dowodom, wynikającym z protokołów kontroli i pobrania próbek, że Przedsiębiorca nie brał czynnego udziału w kontroli, zaś pracownik nie posiadał wiedzy na temat poboru próbek, zarzut taki nie mógłby w ogóle być podniesiony.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących poboru próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 18 lutego 2020 r. w składzie opału przy ul. (...) w Ł., należącym do Przedsiębiorcy, pobrano do badań z masy partii węgla kamiennego orzech 70 ton (pryzma na zwale), próbki pierwotne w liczbie 32, z których w wyniku kwartowania uzyskano próbkę paliwa stałego nr 0150/20/5902 o masie 80 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3514/20/5902 o masie 80 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr PU.8361.97.2020. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) – sposób pobierania próbek paliw stałych określa załącznik do rozporządzenia. Załącznik ten w ust. 2 wskazuje miejsca, z których dokonuje się poboru próbek paliw stałych (w pkt 6 ust. 2 wskazano – zwały).

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, iż w toku kontroli 18 lutego 2020 r., węgiel kamienny w sortymencie orzech składowany w przyzmiu na zwale oferowano do sprzedaży konsumentom i z tego zwału, zgodnie z ww. rozporządzeniem pobrano próbki do badań.

Poboru próbek dokonywali doświadczeni i przeszkoleni pracownicy próbobiorcy tj. niezależnego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie – Oddział Katowice (karta nr 2 protokołu kontroli), posiadającego akredytację nr AB 103 wydaną przez Polskie Centrum Akredytacji w Warszawie, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako Zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zawarł umowę na wykonywanie usług poboru i badania próbek paliw stałych.

Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokół pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.97.2020, z których jeden przekazano Stronie. Jak już podniesiono powyżej, Przedsiębiorca podpisał ten protokół bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

W protokole kontroli (karta nr 3) odnotowano także, iż pobrania dokonano zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11, co potwierdzono protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.97.2020.

Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr P-358/20 z 26 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 18 lutego 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0150/20/5902), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,5%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10%. Ponadto po uwzględnieniu odchyłeń określonych w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 13,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%;
- zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 12,3%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0150/20/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 3514/20/5902 pobranej 18 lutego 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 3514/20/5902 (sprawozdanie z badań nr P-397/20 z 28 lutego 2020 r.) wykazało, że węgiel kamienny orzech nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 11,5%, przy wymaganiach

jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10%. Ponadto po uwzględnieniu odchyień określonych w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość nadziarna, którego wynik badania wyniósł 11,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%;
- zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 12,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości max. 10%.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 135/02/2020 z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Stronę.

Meritum podnoszonych przez Stronę zarzutów dotyczących pobrania próbek, sprowadza się do twierdzenia, iż pobrano zbyt małą ilość węgla kamiennego w sortymencie orzech tj. próbkę pierwotną o wadze 160 kg, z której w wyniku kwartowania uzyskano próbkę i próbkę kontrolną, każda o wadze 80 kg. Zdaniem Przedsiębiorcy każda z próbek powinna mieć wagę co najmniej 153,60 kg. Organ I instancji słusznie przeprowadził w niniejszym zakresie postępowanie wyjaśniające, kierując zapytanie do niezależnego, akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Z pisma tego laboratorium z 23 listopada 2020 r. jednoznacznie wynika, iż pobranie próbek nastąpiło zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) oraz wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11. Zgodnie z wymaganiami pkt 5 ww. normy, w przypadku sortymentu orzech (uziarnienie 40 – 80 mm) o tonażu ok. 70 ton, należy pobrać 32 próbki pierwotne, każda o masie minimalnej 4,8 kg. W konsekwencji masa minimalna próbki ogólnej powinna wynosić nie mniej niż 153,6 kg. W trakcie kontroli 18 lutego 2020 r. pobrano 32 próbki pierwotne o łącznej masie 160 kg. Czynności te, jak już wskazano powyżej, udokumentowano w protokole kontroli i protokole pobrania próbek paliw stałych z 18 lutego 2020 r. Ponadto, należy wskazać, że zgodnie z wymaganiami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych, pkt 5 załącznika do ww. rozporządzenia, wszystkie próbki pierwotne pochodzące z badanej partii paliwa stałego łączy się, tworząc próbkę ogólną. Następnie zgodnie z pkt 6 ww. załącznika próbkę do badań i próbkę kontrolną otrzymuje się przez podzielenie próbki ogólnej w proporcji 1:1. W piśmie z 25 listopada 2020 r. Łódzki

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, przedstawił Stronie stanowisko laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie.

W kontekście powyższego, zarzut Strony dotyczący pobrania zbyt małej ilości węgla kamiennego w sortymencie orzech, należy uznać za niezasadny. Wypada także zauważyć, iż załączony przez Przedsiębiorcę do pisma z 16 stycznia 2020 r. protokół pobrania paliwa stałego, w toku kontroli przeprowadzonej 23 października 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w innym składzie opału, nie dotyczy pobrania węgla kamiennego w sortymencie orzech, lecz w sortymencie kostka, co w konsekwencji czyni bezprzedmiotowym porównywanie mas próbek pierwotnych.

Odnosząc się do kwestionowanej w piśmie z 16 stycznia 2021 r. szerokości narzędzia do pobierania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie zauważa, iż opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. W tym wypadku, dowodem jest protokół pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.97.2020 z 18 lutego 2020 r., podpisany bez zastrzeżeń przez Przedsiębiorcę. W treści niniejszego protokołu (karta nr 4) w pkt 5.3) odnotowano, iż próbki pierwotne pobrano czystym przyrządem o szerokości co najmniej 3 razy większej od największego wymiaru ziaren w badanej partii paliwa stałego. Tym samym zarzut Strony dotyczący użycia zbyt wąskiego narzędzie do pobierania, należy uznać za niezasadny.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że pobór próbek i badanie próbek było przeprowadzone prawidłowo, a próbki reprezentują pobrane paliwo stałe węgiel kamienny orzech, znajdujące się na składzie opału u Przedsiębiorcy, które było oferowane konsumentom.

Tym samym wydane przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest zasadne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona oferowała w sprzedaży węgiel kamienny w sortymencie orzech, który nie spełniał wymagań jakościowych wynikających zarówno z rozporządzenia, jak i świadectwa jakości, wystawionego przez Przedsiębiorcę.

W tym miejscu wypada także dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do ilości paliwa stałego, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 8a. Innymi słowy, wyniki badań pobranych z partii o masie 70 ton próbek węgla kamiennego orzech, tj. próbki paliwa stałego nr 0150/20/5902 i próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3514/20/5902 w ilości 80 kg każda, stosuje się co całej, wprowadzanej do obrotu 70 tonowej partii.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując wniosek Strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub

prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów, w sytuacji gdy paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, a wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych nie było zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa,

że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/